

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceanong Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Tatlumpu't Anim

Jeff Pippenger
2026-01-27

Bilang Tatlumpu't Anim

Sa gitna ng "bustle"—na itinutukoy ni James White bilang ang pagkakawatak-watak ng mga Millerite pagkaraan ng Oktubre 22, 1844—nagkaroon si William Miller ng isang panaginip noong 1847, at makalipas ang dalawang taon ay inihatid siya sa kanyang huling hantungan.

Kung nakita sana ni William Miller ang liwanag ng ikatlong mensahe, maraming bagay na sa kanya'y tila madilim at mahiwaga ay naipaliwanag sana. Ngunit ipinahayag ng kanyang mga kapatid ang gayong kalalim na pagmamahal at malasakit para sa kanya, na inakala niyang hindi niya kayang kumalas sa kanila. Ang kanyang puso ay hihilig sa katotohanan, at kapag tinitingnan niya ang kanyang mga kapatid, sinasalungat nila iyon. Maaari ba siyang kumalas mula sa mga tumayong kaagapay niya sa pagpapahayag ng pagdating ni Jesus? Inakala niyang tiyak na hindi siya nila ililigaw.

Pinahintulutan siya ng Diyos na mapasailalim sa kapangyarihan ni Satanas, sa paghahari ng kamatayan, at itinago siya sa libingan mula sa mga patuloy na humihila sa kanya palayo sa katotohanan. Nagkamali si Moises nang malapit na siyang pumasok sa Lupang Pangako. Gayundin, nakita ko na nagkamali si William Miller nang malapit na rin siyang pumasok sa makalangit na Canaan, sa pagpapahintulot na ang kanyang impluwensiya ay sumalungat sa katotohanan. Iba ang nag-akay sa kanya rito; ang iba ang dapat managot dito. Ngunit binabantayan ng mga anghel ang mahalagang alabok ng lingkod ng Diyos na ito, at siya'y babangon sa tunog ng huling pakakak.

Isang Matatag na Plataporma

“Nakita ko ang isang pangkat na nakatayong mapagmatyag at matatag, na hindi nagbibigay ng anumang pagsang-ayon sa mga ibig yumanig sa itinatag na pananampalataya ng kapulungan. Minasdan sila ng Diyos na may pagkalugod. Ipinakita sa akin ang tatlong baitang—ang unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel. Ang anghel na kasama ko ay nagsabi, ‘Sa aba niya na mag-alis ng isang bloke o gumalaw man lamang ng isang pako sa mga mensaheng ito. Ang tunay na pagkaunawa sa mga mensaheng ito ay lubhang mahalaga. Nakasalalay ang kapalaran ng mga kaluluwa sa paraan ng pagtanggap sa mga ito.’ Muli akong ipinaraan sa mga mensaheng ito, at nakita ko kung gaano kamahal ang naging kabayaran ng karanasan ng bayan ng Diyos. Natamo iyon sa pamamagitan ng maraming pagdurusa at matinding tunggalian. Inakay sila ng Diyos hakbang-hakbang, hanggang sa inilagay Niya sila sa isang matibay, di-natitinag na plataporma. Nakita kong may mga indibidwal na lumapit sa plataporma at siniyasat ang saligan. Ang ilan, na may kagalakan, ay kaagad umapak sa ibabaw nito. Ang iba'y nagsimulang humanap ng kapintasan sa saligan. Nais nilang ito'y pagbutihin, at saka raw

magiging higit na ganap ang plataporma, at ang mga tao ay magiging lalong maligaya. May ilan ang lumisan mula sa plataporma upang siyasatin ito at nagpahayag na mali ang pagkakalatag nito. Ngunit nakita kong halos lahat ay nanindigang matatag sa plataporma at pinayuhan ang mga lumisan na itigil ang kanilang mga karaingan; sapagkat ang Diyos ang Punong Tagapagtayo, at laban sa Kanya sila nakikipaglaban. Kanilang isinalaysay ang kahanga-hangang gawa ng Diyos, na siyang nag-akay sa kanila tungo sa matibay na plataporma, at na magkakaisa ay itiningala nila ang kanilang mga mata sa langit at sa malakas na tinig ay niluwalhati ang Diyos. Ito'y nakaantig sa ilan sa mga nagreklamo at lumisan sa plataporma, at sila, na may mapagpakumbabang anyo, ay muling umapak doon." Early Writings, 258.

Mga Kagila-gilalas na Gawa ni Miller

Ang "kamangha-manghang gawain" ni William Miller ay humantong sa "matatag na saligan" na siyang "matibay at hindi natitinag na plataporma." Ang "saligan" ng "hindi natitinag na plataporma," at ang kasunod na pag-atake laban sa "plataporma" at sa "saligan," na kapwa ipinakilala matapos ang pagkamatay ni Miller noong 1849, ay natukoy sa kanyang panaginip.

Si William Miller ang sagisag ng mga saligan ng Adventismo.

Siya rin ang sagisag ng kasaysayan ng kilusang Millerita mula 1798 hanggang 1863.

Siya rin ang sagisag ng kasaysayang Millerite mula 1798 hanggang sa 1844.

Siya rin ang sagisag ng kasaysayan ng tatlong anghel mula noong 1798 hanggang sa batas ng Linggo.

Siya ay kinakatawan ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844.

Siya ay kinakatawan ng bilang na "220," kaugnay ng 2,520 at ng 2,300.

Siya ay kinakatawan ng "pitong panahon"-ang 2,520.

Siya ay kinakatawan ng 2,300.

Ang dalawang panaginip ni Miller ay inilarawan bilang tipo ng dalawang panaginip ni Nebukadnezar sa ikalawang kabanata at ikaapat na kabanata ng Daniel.

Ang kapanahunan ng 1798 ay nagsisimula kay Nebukadnezar at nagwawakas noong 1863 kay Belsasar.

Ang panahon mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo ay nagsisimula kay Nabucodonosor at nagwawakas kay Belsasar.

Bilang sagisag ng kasaysayan ng mga Millerita, siya ang sagisag ng mga pundasyon, na kumakatawan sa mga katotohanang natuklasan sa pagitan ng pagkakatuklas na Alpha ng 2,520 at ng pagkakatuklas na Omega ng 2,300. Sa pagkomento hinggil sa panaginip ni William Miller, tinukoy ni James White na ang "susi" ay ang pamamaraan ni Miller sa pag-aaral ng Bibliya. Ang metodolohiya ay ang susi ni David na inilagay sa balikat ni Miller, sapagkat ipinahayag niya ang

propesiya ng 2300 taon na nagwakas nang matupad ang Isaias 22:22 noong Oktubre 22, 1844.

Ang mga katotohanang nagsimulang maalisan ng selyo mula noong 2023 pasulong ay ang mga katotohanang dati nang natukoy sa mga presentasyon ng Habakkuk's Tables 95, at ang mga katotohanang iyon ay ngayo'y inilalatag sa loob ng isang bagong balangkas ng "Katotohanan."

Noong Hulyo 2023, itinuro ng panawagan ng tinig sa ilang na ang pananangis at pagluluksa ay kinakailangan para sa mga dapat magsisi hinggil sa pahayag noong Hulyo 18, 2020. Ang mga mapapabilang sa mga matatalinong dalaga ay dapat magsisi ayon sa panalangin ni Daniel sa ikasiyam na kabanata, na siyang panalangin ng mga nasa Levitico 26 na kinikilala nilang sila'y pinangalat.

Nang sinabi ni Miller, "Samantalang ako'y gayon na lamang tumatangis at nagluluksa dahil sa aking malaking pagkawala at pananagutan, naalaala ko ang Diyos at taimtim na nanalangin na suguin Niya sa akin ang tulong. Kaagad na bumukas ang pinto, at may isang lalaking pumasok sa silid, saka naman nagsilabas ang lahat ng tao; at siya, na may hawak na walis-panlinis sa kaniyang kamay, ay binuksan ang mga bintana at sinimulang walisin ang dumi at mga kalat mula sa silid."

Ang pintong nabuksan ay ang puso ni Miller nang siya ay "taimtim na nanalangin" para sa "tulong." Si Jesus, bilang ang Tunay na Saksi sa Laodicea, ay kumakatok sa mga puso, naghahangad na pumasok. Nang bumukas ang pinto, nagsimula ang isang proseso ng paghihiwalay. Nang bumukas ang pinto, bumukas din ang mga "bintana," at ang mga "bintana" ay ang mga durungawan ng langit.

Nakita ni Juan sa Kabanata Labinsiyam ng Apocalipsis na nabuksan ang mga bintana ng langit, samantalang ibinangon ng Panginoon ang Kaniyang hukbo ng mga puting kabayo, kaagad pagkatapos na maihanda ng kasintahang babae ang kaniyang sarili. Ang hukbong iyon ay ang hukbo ni Ezequiel na bumabangon bilang tugon sa mensahe ng mabagsik na hanging silanganan. Ang hukbong iyon ang simbahang matagumpay na nagbabago mula sa simbahang militante tungo sa simbahang matagumpay kapag naisakatuparan ang paghihiwalay ng trigo at mga panirang-damo. Ang paghihiwalay na iyon ay inilarawan din bilang paglipat mula sa karanasang Laodiceano tungo sa karanasang Filadelfiano. Binuksan ni Miller ang kaniyang puso at pinapasok ang Tunay na Saksi, habang Kaniyang inihiwalay ang trigo at mga panirang-damo, at sa gayon ay ibinangon Niya sa buhay ang Kaniyang hukbo ng mga puting kabayo.

Noong Disyembre 31, 2023, pumasok ang Dirt Brush man sa silid pagkaalis ng mga tao, at sinimulan ang gawaing pag-aalis ng basura ng kamalian, habang inilalagay ang mga dating katotohanan ng mga Talahanayan ni Habakkuk sa isang bagong balangkas ng katotohanan.

Ang Tagapagligtas ay hindi naparito upang pawalang-bisa ang mga sinalita ng mga patriarka at mga propeta; sapagkat Siya mismo ang nagsalita sa pamamagitan ng mga kinatawang lalaking ito. Ang lahat ng katotohanan ng salita ng Diyos ay mula sa Kanya. Ngunit ang mga hiyas na ito na walang kapantay ang halaga ay inilagay sa mga maling pagkakalagayan. Ang kanilang mahalagang liwanag ay ginawang maglingkod sa kamalian. Ninais ng Diyos na alisin sila mula sa kanilang mga pagkakalagayan ng kamalian at muling ilagay sa balangkas ng katotohanan.

Ang gawaing ito ay tanging kamay ng Diyos lamang ang makagaganap. Dahil sa pagkakaugnay nito sa kamalian, ang katotohanan ay nagsilbi na sa layunin ng kaaway ng Diyos at ng tao. Naparito si Cristo upang ilagay ito kung saan luluwalhatiin nito ang Diyos, at isasagawa ang kaligtasan ng sangkatauhan. *The Desire of Ages*, 287.

Isa sa mga unang katotohanang itinuro noong 2024 ay ang pagpapaliwanag sa pagkabigo noong Hulyo 18, 2020. Sa pamamagitan ng prinsipyong tuntunin sa tuntunin, kinilala na ang mga unang pagkabigo ng bawat linya ng reporma ay nagtukoy sa Hulyo 18, 2020 bilang isang pangunahing pananda sa talinhaga ng sampung dalaga. Ang paksa ng pagkabigo ang naging "susi" upang mabuksan ang katotohanan ng santuwaryo; samantalang sa Dakilang Pagkabigo noong 1844, ang santuwaryo ang "susi" na nagbukas sa pagkabigo.

Sinimulan nang alisin noong 2023 ng lalaking may walis na panlinis—na Siya rin ang Leon ng lipi ni Juda—ang selyo ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Narating na natin ngayon ang bahaging iyon sa panaginip ni Miller kung saan inilalagay Niya ang mas malaking kahon sa ibabaw ng mesa at inihahagis Niya roon ang mga katotohanang nakatak dang magningning nang sampung ulit na higit kaysa sa araw. Isa sa mga hiyas na iyon ay ang pagsisiwalat kung sino Siya sa salaysay na propetiko.

Kapag inaalisan ng selyo ang propesiya, Siya ang Leon ng lipi ni Juda, na kumukuha ng mga dating katotohanan at inilalagay ang mga ito sa isang bagong balangkas ng tatlong hakbang ng "katotohanan." Ang balangkas na iyon ay pinagbubuklod ni Cristo bilang ang Alpha at Omega, ang una at ang huli. Bilang Salita ng Diyos, Siya ang nagsaayos ng bawat bahagi ng Kanyang Salita. Bilang Palmoni, dinisenyo Niya ang bawat aspekto ng matematika.

Nang si Pedro ay nasa Cesarea Filipi, sa ikatlong oras, ipinakilala Niya ang Kaniyang sarili bilang Palmoni, na may pagbibigay-diin sa "mga propetikong fractal." Isa sa mga huling paghahayag ni Cristo bilang Panginoon ng propesiya ay ang pagbibigay-diin sa "mga propetikong fractal," gaya ng kinakatawan ni Pedro sa Mateo 16:18, na siyang sagisag ng 1.618, na tinatawag na gintong proporsiyon sa likas na daigdig, ngunit "mga propetikong fractal" ang tawag ni Palmoni.

Nagsisimula pa lamang tayong matukoy ang mga propetikong fractal na nakapaloob sa banal na linggo mula 27 hanggang 34. Bago tayo bumalik doon sa ating paglalakbay tungo sa aklat ni Joel, kailangang maidagdag sa ating pagsasaalang-alang sa panaginip ni Miller ang pagbibigay-diin sa mga propetikong fractal.

Ang panahon na sumasaklaw sa pagtawag ni Miller sa mga tao na "Halikayo at tingnan," at sa pagtawag ni Cristo, bilang ang lalaking may pangwalis ng dumi, kay Miller na "Halikayo at tingnan," ay mula 1798 hanggang sa batas ng Linggo, ngunit naglalaman ito ng isang fractal sa loob ng kabuuang kasaysayang iyon, na ang saklaw ay 1798 hanggang 1863. Naglalaman din ito ng isa pang fractal mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, at isa pa mula 2023 hanggang sa batas ng Linggo.

Nang ipinikit ni Miller ang kanyang mga mata sa gitna ng kaabalahan, isinakatawan niya ang kasaysayan ng 1849, noong sinisikap ng Panginoon na tapusin ang gawain, subalit hindi ito

nagtagumpay. Muling nabuhay siya noong 2023, sapagkat siya si Elias na pinaslang sa lansangan kasama si Moises. Namatay siya noong 1849, at pagkatapos ay muling namatay noong Hulyo 18, 2020.

Ang kanyang panaginip ay ipinagkaloob noong 1847, pagkaraan ay iniunat ng Panginoon ang Kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon at inilathala ang tsart ng 1850. Kapag iniunat ng Panginoon ang Kanyang kamay sa ikalawang pagkakataon sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, si Miller ay mabubuhay na mag-uli.

Ang simula ng pagkakakalat ng kapwa Israel at Juda ay isinasaad sa Aklat ni Isaias.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mabubuwag ang Efraim, anupa't hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatatag. Isaias 7:8, 9.

Ang propesiya ay ibinigay noong 742 BC, at makalipas ang labing-siyam na taon, noong 723 BC, ang Israel ay pinangalat ng mga Asirio, at pagkaraan ng apatnapu't anim na taon ay pinangalat naman ang Juda ng Babilonia. Ang tatlong petsang ito ay kumakatawan sa isang yugto ng labing-siyam na taon, na sinundan ng apatnapu't anim na taon. Nang ang dalawang propesiyang iyon ay nagtapos noong 1798 at 1844, ayon sa pagkakasunod-sunod, ang labing-siyam na taong yugto sa pasimula mula 742 BC hanggang 723 BC ay ang "Alpha" na labing-siyam na taon, na kumakatawan sa "Omega" na labing-siyam na taon mula 1844 hanggang 1863.

Namatay si Miller limang taon sa loob ng omega, at pagkaraan ng labinsiyam na taon at pitong taon, nailathala ang mga artikulo ni Hiram Edson hinggil sa "seven times." Pagkaraan ng pitong taon, tinanggihan ang "seven times." Ang 1856 ay nakatakdang maging pagtatatak na mauuna sa batas ng Linggo noong 1863, ngunit hindi gayon ang nangyari.

Ang ikatlong anghel ay dumating noong 1844, 1888, at noong 9/11. Itinukoy ni Sister White na kapag bumagsak ang mga malalaking gusali ng Lungsod ng New York, matutupad ang unang tatlong talata ng Apocalipsis labing-walo.

Please provide the exact English text of Revelation 18 (and the translation/version) that you want translated.

Talata ISA—At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang ibang anghel na nananaog mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian.

Talata DALAWA—At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo, at kulungan ng bawat karumal-dumal na espiritu, at hawla ng bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon.

Talata TATLO—Sapagkat ang lahat ng mga bansa ay uminom ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid, at ang mga hari sa lupa ay nakiapid sa kaniya, at ang mga mangangalakal sa lupa ay

nagsiyaman sa pamamagitan ng kasaganaan ng kaniyang karangyaan.

Ang makapangyarihang unang anghel ay bumaba na may isang mensahe sa kanyang kamay, at inutusan si Juan na humayo at kunin ang munting aklat at kainin iyon. Ang unang anghel na iyon ay gumaganap ng gayunding gawain gaya ng anghel ng Pahayag labing-walo na nagpapaliwanag sa daigdig sa pamamagitan ng kaluwalhatian nito. Sapagkat ang unang anghel ang alfa at ang ikatlong anghel ang omega, at ang pasimula ay laging naglalarawan ng wakas.

"Inatasan ni Jesus ang isang makapangyarihang anghel na bumaba at balaan ang mga naninirahan sa lupa na maghanda para sa Kanyang ikalawang pagparito. Nang lisanin ng anghel ang presensya ni Jesus sa langit, isang lubhang maningning at maluwalhating liwanag ang nauna sa kanya. Sinabi sa akin na ang kanyang misyon ay liwanagan ang lupa ng kanyang kaluwalhatian at balaan ang tao tungkol sa darating na poot ng Diyos." Early Writings, 245.

Ang unang anghel ay ang unang talata ng Pahayag labing-walo.

At pagkatapos ng mga bagay na ito ay nakita ko ang ibang anghel na bumababa mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan sa kaniyang kaluwalhatian.

Ang ikalawang anghel ay ang talatang dalawa ng Apocalipsis labing-walo.

At siya'y sumigaw nang makapangyarihan, na may malakas na tinig, na sinasabi: Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo, at bilangguan ng bawat maruming espiritu, at kulungan ng bawat marumi at kasuklam-suklam na ibon.

Ang ikatlong anghel ay talata tatlo ng Pahayag kabanata labing-walo.

Sapagkat ang lahat ng mga bansa ay uminom ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid, at ang mga hari sa lupa ay nakipag-apid sa kaniya, at ang mga mangangalakal sa lupa ay yumaman sa pamamagitan ng kasaganaan ng kaniyang kalayawan.

Ang lahat ng mga hari ay nakikiapid sa patutot sa panahon ng batas sa Linggo, gaya ng inilalarawan bilang tipo sa talatang ikatlo. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay na bumagsak ang Babilonya, at iyon ang talatang ikalawa. Ang misyon ng unang anghel ay liwanagan ang lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian, at iyon ang talatang una. Ang talatang una ay 9/11. Ang talatang ikalawa ay ang proseso ng paghihiwalay na nagaganap sa buong sangkatauhan mula 9/11, at ang talatang ikatlo ay ang batas sa Linggo. Dahil dito, ang 9/11 ay ang mensahe ng ikatlong anghel, at gayon din ang batas sa Linggo. Ang 9/11 ay ang babala ng nalalapit na batas sa Linggo gaya ng kinakatawan sa unang tatlong talata, at ang ibang tinig sa talatang ikaapat ay ang batas sa Linggo. Ang unang tinig ng Apocalipsis labing-walo ay ang babala ng nalalapit na batas sa Linggo, at ang babalang iyon ay nagiging aktuwal na katotohanan pagdating ng batas sa Linggo.

Ang panahon mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo ay itinatipika ng kapanahunan ng alfa na "Halika at tingnan" sa panaginip ni Miller hanggang sa omega na "Halika at tingnan." Sa pagitan ng 9/11 at ng batas ng Linggo, ang mga hiyas ay inilalagay sa mesa ni Miller sa gitna ng silid, ikinalat at ibinaon, at pagkatapos ay isinauli ng lalaking may sepilyong pang-alis ng dumi. Ang anghel na bumaba noong 1840 na may munting aklat ay ang una at alfa na anghel na kumakatawan

sa anghel na bumaba noong 9/11. Ang anghel na iyon ay kinikilala sa ikasampung kabanata, nang si Juan ay sinabihan na ang aklat ay magiging matamis, ngunit magiging mapait.

Kinakatawan ni Juan ang kilusan ng unang anghel, na kinakatawan ng mga Millerita, at isinasalarawan din niya ang kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Una at higit sa lahat, kinatawan niya ang mga huling araw, gaya ng laging ginagawa ng mga propeta. Dahil dito, ipinauna sa kanya na ang aklat ay magiging matamis at saka magiging mapait. Hindi ito ipinauna sa mga Millerita, ngunit ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay inaatasang malaman ito.

Si Miller, bilang sugo ng unang anghel, ay ang pangunahing sagisag ng isa na kumain ng munting aklat. Bilang isang tagagiling (miller) siya'y dapat magbukod ng trigo sa ipa, saka iproseso ang butil upang maging harina, at gumawa ng tinapay na kakainin. Ibinahagi niya ang tinapay sa pamamagitan ng paglalagay nito sa gitna ng kanyang silid at pagtawag sa lahat ng may ibig na "come and see." Ngunit bilang sagisag ng tumanggap ng aklat mula sa kamay ng anghel, si Miller, gaya ni Juan, ay tumutukoy sa huling mga araw ng ikatlong anghel, higit kaysa sa unang mga araw ng unang anghel. Sa kanyang panaginip, sinimulan niya sa pagpapaalam sa atin na tinanggap niya ang kanyang mensahe mula sa isang hindi nakikitang kamay. Ang unang anghel sa Pahayag sampu ay may munting aklat sa kanyang kamay, ngunit ang anghel ng Pahayag labing-walo, na siyang omega sa alpha ng 1840, ay walang aklat na inilarawan sa kanyang kamay, at iyon ang aklat na tinanggap ni Miller—ang aklat mula sa isang hindi nakikitang kamay. Ang "come and see" ni Miller ay 9/11, at ang "come and see" ng lalaking may walis-dumi ay ang batas sa Linggo.

Sa pagitan ng alpha at omega na "Halikayo at tingnan" ay naroon ang mensahe ng ikalawang anghel, sapagkat ang alpha ay 9/11, na siyang unang talata ng ikalabing-walong kabanata, at ang ikalawang talata ay ang ikalawang anghel na nagwawakas sa ikatlong talata, na siyang batas ng Linggo at ang omega na "Halikayo at tingnan." Sa panaginip ni Miller, ang ikalawang anghel at ang pagbagsak ng Babilonya ay kinakatawan ng pitong ulit na paggamit ng salitang "scatter," samantalang ipinakikita ng kabuuang salaysay na ang katotohanan ay nalulupig ng kamalian.

Ang unang anghel at ang ikatlong anghel ay bumaba taglay ang mensaheng dapat kunin at kainin noong Agosto 11, 1840 at 9/11, ayon sa pagkakasunod-sunod. Ang dalawang petsang ito ay tumutugma sa unang talata ng Apocalipsis kabanata labing-walo.

Ang mga saligang katotohanan ay inilathala noong Mayo 1842, kalakip ang 1843 na tsart ng mga tagapagpauna bilang ang Alfa ng dalawang Talahanayan ni Habakuk. Noong 2012 ay inilathala ang mga Talahanayan ni Habakuk, na kaayon ng Mayo 1842.

Naranasan ng mga Millerita ang kanilang unang pagkabigo noong Abril 19, 1844, na siyang tipo ng Hulyo 18, 2020. Sa puntong iyon dumating ang ikalawang anghel, at ang kaniyang pagdating ay tumugma sa talatang ikalawa ng Apocalipsis labing-walo. Minarkahan ng pagkabigong iyon ang wakas ng unang anghel. Doon dumating ang ikalawang anghel, at nagsimula ang panahon ng pagkabalang sa talinghaga ng mga dalaga. Ang kasaysayan ng unang anghel ay tatakabong kahanay ng kasaysayan ng ikalawa, at kapag inilapat sa ganitong paraan, ang pagdating ng ikalawang anghel ay tumutugma sa pagdating ng unang anghel noong 1840 at noong 9/11.

Dumating ang panahon ng pag-antala noong 9/11, na itinatipo ng Abril 19, 1844. Noong 9/11, pinakawalan ang apat na hangin ng Islam, at pagkaraan ay pinigil. Ang apat na hangin na binanggit ni Juan ay ang mararahas na hangin ni Isaias, at ang silangang hangin ng propesiya, at ang anghel na nagtatatak ay umaakyat mula sa silangan. Kapag Siya'y umaakyat, Siya'y sumisigaw ng "Pigilan, pigilan, pigilan, pigilan" nang apat na ulit, ayon kay Sister White. Ang panahon ng pag-antala na nagsisimula sa pagdating ng ikalawang anghel ay inilalarawan bilang ang apat na hangin ay pinipigil hanggang sa matatakan ang isandaang apatnapu't apat na libo.

Matapos ang unang pagkabigo, inakay si Samuel Snow na buuin ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, na sa gayon ay naging sagisag ng tinig ng isang sumisigaw sa ilang noong Hulyo 2023.

Sa pagtitipong-kampo sa Exeter, ang pagkakahiwalay ng mga dalaga, batay sa langis ng pagsubok, ay naglinis at nagdalisay din sa mga Millerita, alinsunod sa gawain ng Sugo ng Tipan. Ang pagtitipong-kampo sa Exeter ay kumatawan sa pagtatatak, sapagkat ang gawain noon ay sumulong na parang daluyong, o isang makapangyarihang hukbo, hanggang sa dumating ang ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844. Ang susi ng kasaysayan ay ang pagkakahiwalay.

Ang ikalawang anghel, sa pagdating nito, ay gumaganap ng gawaing paghihiwalay, gaya ng ginawa nito sa unang pagkadismaya, at nagtapos iyon sa paghihiwalay noong ika-22 ng Oktubre. Sa pagitan ng dalawang paghihiwalay ay ipinahayag ang mensahe ng ikalawang anghel. Ang ikalawang anghel ay isang proseso ng unti-unting paghihiwalay hanggang sa huling pagsubok hinggil sa langis. Ang huling pagsubok hinggil sa langis ay humahantong sa pagsubok na litmus ng ikatlong anghel. Ang pagsubok na litmus na iyon, para kay Jesus, ay ang krus; at ang Hardin ng Getsemani, na ang ibig sabihin ay "hardin ng pisaan ng langis," ang nauna sa pagsubok na litmus ng krus; at ang pagsubok sa langis ng mga dalaga ang nauna sa saradong pinto noong 1844.

Ang pangwakas na pagsubok, na sinundan ng paghuhukom, ay ang ikasampung pagsubok ng sinaunang Israel. Pagkatapos, hinatulan silang mamatay sa ilang. Maging Kadesh, Getsemani, o Exeter; ang pangwakas na pagsubok bago ang paghuhukom, kung saan pinaghiwalay ang dalawang uri, ay tumutukoy sa isang huling pagsubok pagkaraan ng 2023, na nauuna sa paghuhukom na may nakapinid na pinto, na kaugnay ng batas ng Linggo. Ang huling pagsubok na iyon ay ang pagtatatak. Ang isang pangwakas o huling pagsubok ay nagpapahiwatig ng isang unang pagsubok.

Noong 2023, nagtapos ang panahon ng pagluluwat nang inalis ng Leon mula sa lipi ni Juda ang selyo ng pangitaing magluluwat, sa pag-alis ng Kanyang kamay. Saka nagsimula ang gawain ni Samuel Snow.

Kung isasahanay natin nang paralelo sa isa't isa ang mga panahon ng unang at ikalawang anghel, tinutukoy ng mga ito ang pagbaba ng isang anghel na may mensaheng sumusubok sa bayan ng Diyos sa pamamagitan ng kanilang pagtugon sa utos na kunin at kainin ang mensahe. Pagkatapos ay ipinapahayag sa publiko ang saligang mensahe, hanggang sa mabigo ang saligang mensahe. Pagkatapos ay dumarating ang ikatlong anghel. Ang panahon ng ikatlong anghel ay ang labing-siyam na taon na siyang "omega" na labing-siyam na taon mula 742 BK hanggang 723 BK.

Ang panahon mula 1844 hanggang 1863, at ang panahon mula 742 BK hanggang 723 BK, ay kaparalelo sa isa't isa, at kaparalelo rin sa mga panahon ng unang at ikalawang anghel. Ang apat na linyang yaon ng kasaysayang propetiko ay umaayon sa 9/11 hanggang sa batas ng Linggo. Ang limang linyang yaon ay ang kasaysayan ng alfa na 'Halika at tingnan' ni Miller at ng omega na 'Halika at tingnan' ni Cristo.

Apat na Beses na Pito

Kung wastong nauunawaan, tinutukoy ng Levitico dalawampu't anim ang “pitong ulit” nang apat na beses, at ang “pitong ulit” ay isang sagisag ni Miller at ng kaniyang mensahe. Noong 1842, ang pagkaunawa ni Miller sa “pitong ulit” ay itinampok sa tsart noong 1843 na ayon kay Sister White ay “pinatubayan ng kamay ng Panginoon” at “hindi dapat baguhin.” Pagkaraan ng pitong taon, namatay si Miller noong 1849, at makalipas pang pitong taon, itinala ni Hiram Edson ang mensahe ng “pitong ulit,” at makalipas pang pitong taon, ito ay itinakwil.

Noong 1842 ay inilathala ang unang talahanayan ni Habakuk.

Noong 1849, ang Alpha na sugo ng "seven times" na nasa tsart ng 1843 ay namatay.

Noong 1856, ang mensaherong omega ng "pitong panahon" na nasa tsart ng 1850 ay ipinagwalang-bahala.

Noong 1863, itinakwil ang dalawang tapyas ni Habakuk, at inilathala ang tsart ng 1863.

Isang banal na diyagramang ipinalathala sa pasimula at isang diyagramang pantao na ipinalathala sa wakas. Sa kalagitnaan, tinutukoy ang dalawang mensahero, sapagkat ang ikalawang mensahe ay laging may pagdodoble.

Unang anghel

Noong 1842 ay inilathala ang unang talahanayan ni Habakuk.

Ikalawang anghel

Noong 1849, pumanaw ang matandang mensahero ng tsart noong 1843.

Noong 1856, binalewala ang bagong mensahero ng tsart ng 1850.

Ikatlong anghel

Noong 1863, tinanggihan ang mensahe at nailathala ang tsart ng 1863.

Isang dalawampu't isang taong yugto na kumakatawan sa apat na sagisag ng “pitong panahon,” na may pantay-pantay na pagitan na tig-pitong taon. Inilathala ang mensaheng alfa (1842), namatay ang sugong alfa (1849), binalewala ang sugong omega (1856), at itinakwil ang mensaheng omega (1863), na nagsisilbing tipo ng 2012; 18 Hulyo 2020; 2023; at ng nalalapit na Batas sa Linggo. Ang pagkamatay ni Miller noong 1849 ay tumutugma sa 18 Hulyo 2020. Ang sugo at ang mensahe ay nabuhay na mag-uli noong 2023. Ang mensaheng omega ay ngayo'y inaalisan ng selyo, at

sinusundan ito ng Batas sa Linggo ng 1863.

Sa kilusang Millerita, naitatag ang mensahe at pagkatapos ay namatay ang sugo. Sa kahanay na kilusan, naitatag ang mensahe at pagkatapos ay ang mensahe ang namatay. Muling binuhay ang mensahe noong 1856 at 2023. Apostasiya ang tatak ng 1863, at tagumpay ang tatak ng katapat nito sa batas ng Linggo. Bago ang apostasiya ng 1863 at ang tagumpay sa batas ng Linggo, inilalahad ang pagbubukas ng selyo ng liwanag na omega na batong-panapos ng "pitong panahon" ng 1856, gaya ng pagkakalahad nito mula noong 2023.

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

William Miller: 1782–1849

William: "kalooban" at "helmet"—"matatag na tagapagsanggalang", "di-matinag na tagapagbantay", o "mandirigmang may matibay na kalooban."

Molinero: isang taong nagpapatakbo ng gilingan, lalo na yaong gumigiling ng butil upang maging harina.

Mandirigmang matatag ang kalooban

Isang matuwid at tapat-pusong magsasaka, na nahantong sa pagdududa sa banal na awtoridad ng Kasulatan, subalit taos-pusong nagnanais malaman ang katotohanan, ang lalaking natatanging hinirang ng Diyos upang manguna sa pagpapahayag ng ikalawang pagparito ni Cristo. Gaya ng maraming ibang repormador, si William Miller ay sa mga unang taon ng kanyang buhay ay nakipagbuno sa kahirapan at, sa gayo'y, natutuhan ang mahahalagang aral ng kasigasaan at pagtangi sa sarili. Ang mga kasapi ng pamilyang pinagmulan niya ay natangi sa isang diwang mapagsarili at mapagmahal sa kalayaan, sa kakayahang magtiis, at sa maalab na pagkamakabayan—mga katangiang namukod-tangi rin sa kanyang pagkatao. Ang kanyang ama ay isang kapitan sa hukbo ng Rebolusyon, at sa mga sakripisyong kanyang ginawa sa mga pakikibaka at pagdurusa ng maalimpuyong kapanahunang iyon maaaring matunton ang kagipitan ng unang bahagi ng buhay ni Miller.

Matibay ang kaniyang pangangatawan, at maging noong kabataan ay nagbigay na siya ng katibayan ng higit sa karaniwang lakas ng isipan. Habang siya'y tumatanda, ito'y lalong namukod-tangi. Masigla at mahusay na nahubog ang kaniyang isip, at matindi ang kaniyang pagkauhaw sa kaalaman. Bagama't hindi niya natamasa ang mga kapakinabangan ng edukasyong pangkolehiyo, ang kaniyang pag-ibig sa pag-aaral at ang kaugalian ng maingat na pag-iisip at masusing pagsusuri ay naging sanhi upang siya'y maging isang lalaking may matinong paghatol at masaklaw na pananaw. Taglay niya ang isang walang kapintasang moral na pagkatao at kainggit-inggit na reputasyon, at pangkalahatang iginagalang dahil sa integridad, kasinupan, at pagkamapagkawanggawa. Sa bisa ng sigla at pagsusumikap ay maaga niyang nakamit ang isang sapat na kabuhayan, bagaman nanatili ang kaniyang mga gawi sa pag-aaral. Nagsilbi siya sa iba't ibang katungkulang sibil at militar nang kapuripuri, at waring maluwang na nakabukas sa kaniya ang mga landas patungo sa kayamanan at karangalan. Ang Dakilang Tunggalian, 317.

Ang pagkakilala sa Diyos ay hindi matatamo kung walang pagsisikap ng pag-iisip at kung walang panalangin para sa karunungan, upang maipaghiwalay mo ang ipa mula sa dalisay na butil ng katotohanan—ang ipa na sa pamamagitan nito’y binabaluktot ng mga tao at ni Satanas ang mga doktrina ng katotohanan. Si Satanas at ang kaniyang sabwatan ng mga taong kasangkapan ay nagsikap na ihalo ang ipa ng kamalian sa butil ng katotohanan. Dapat nating masigasig na saliksikin ang natatagong kayamanan, at humingi ng karunungan mula sa langit upang maipagbukod ang mga imbensiyong pantao mula sa mga utos ng Diyos. Tutulungan ng Espiritu Santo ang naghahanap ng mga dakila at mahalagang katotohanan na may kaugnayan sa panukala ng pagtubos. Ibig kong idiin sa lahat na hindi sapat ang pahapyaw na pagbabasa ng Kasulatan. Dapat tayong magsaliksik, at ito’y nangangahulugan ng pagganap sa lahat ng ipinahihiwatig ng salitang iyon. Gaya ng minero na masigasig na sinisiyasat ang lupa upang matuklasan ang mga ugat ng ginto nito, gayon mo dapat siyasatin ang Salita ng Diyos upang matuklasan ang natatagong kayamanang matagal nang pinagsikapan ni Satanas na ikubli sa tao. Sinasabi ng Panginoon, “Kung sinuman ang nagnanais na gawin ang Kaniyang kalooban, malalaman niya ang katuruan.” Juan 7:17, Revised Version.

Ang salita ng Diyos ay katotohanan at liwanag, at nararapat maging ilawan sa inyong mga paa, upang patnubayan kayo sa bawat hakbang hanggang sa mga pintuang-daan ng lungsod ng Diyos. Dahil dito ay ginawa ni Satanas ang gayong masidhing pagsisikap upang hadlangan ang landas na inihanda upang lakaran ng mga tinubos ng Panginoon. Hindi ninyo dapat dalhin ang inyong sariling mga haka sa Bibliya, at gawing sentro ang inyong mga palagay na iikutan ng katotohanan. Dapat ninyong isaisantabi ang inyong mga kaisipan sa pintuan ng pagsisiyasat, at, na may mapagpakumbaba at nagpapasakop na mga puso, na ang sarili’y nakukubli kay Cristo, sa taimtim na panalangin, ay hanapin ninyo ang karunungan mula sa Diyos. Dapat ninyong madama na kailangan ninyong malaman ang nahayag na kalooban ng Diyos, sapagkat ito’y may kinalaman sa inyong pansarili at walang hanggang kapakanan. Ang Bibliya ay isang patnubay na sa pamamagitan nito’y malalaman ninyo ang daan patungo sa buhay na walang hanggan. Dapat ninyong naisin higit sa lahat na inyong makilala ang kalooban at mga daan ng Panginoon. Hindi kayo dapat magsaliksik na ang layunin ay humanap ng mga talata ng Kasulatan na maaari ninyong piliting ipakahulugan upang patunayan ang inyong mga haka; sapagkat ipinahahayag ng salita ng Diyos na ito’y pagpili sa Banal na Kasulatan tungo sa inyong sariling kapahamakan. Kailangang alisin ninyo sa inyong sarili ang bawat pagkiling, at lumapit na may diwa ng panalangin sa pagsisiyasat ng salita ng Diyos. Review and Herald, Setyembre 11, 1894.

Ipinanganak si William Miller sa Pittsfield, Massachusetts. Ang pormal niyang pag-aaral ay tumagal lamang ng labingwalong buwan, ngunit nagsariling-aral siya sa pamamagitan ng kanyang masugid na nakagawian ng pagbabasa. Maaga rin siyang nagsimulang sumulat, lumikha ng mga tula at nagtatala sa isang talaarawan. Sa kanyang pagbasa ay nalantad siya sa mga may-akdang di-mananampalataya na nakaimpluwensiya sa kanya patungo sa deismo. Naging hukom pangkapayapaan siya sa huling bahagi ng kanyang mga dalawampung anyos, at nakipaglaban sa Digmaan ng 1812. Ilang karanasan sa panahon ng sigalot na ito ang nagbaling ng kanyang isipan tungo sa isang personal na Diyos. Pagsapit ng 1816, siya’y nagbalik-loob, at sinimulan niya ang masinsinang pag-aaral ng Bibliya. Isinulat niya, 'Ang Kasulatan . . . ay naging aking kaluguran, at kay Jesus ay nasumpungan ko ang isang kaibigan.'

Pagsapit ng 1818, sa kanyang pag-aaral ng mga propesiya, napagpasyahan niya na babalik si Hesus 'mga bandang 1843.' Noong 1831, sinimulan niyang ibahagi sa publiko, sa maliliit na pagtitipon, ang kanyang mga pag-aaral, matapos ang matibay na pagkakatiyak at probidensiyal na paggabay na gawin iyon. Matapos makilala si J. V. Himes, isang kilalang patnugot, noong 1839, nabuksan ang daan upang mangaral sa malalaking pangkat sa mga pangunahing lungsod. Bagaman tinutulan ng marami, ang kanyang pangangaral, at gayon din ang sa iba na tumanggap sa mensaheng Adbiyento, ay nagkaroon ng makabuluhang epekto, at umabot sa 100,000 ang sumampalataya sa nalalapit na pagparito ni Cristo. Narinig siya ni Ellen Harmon sa Portland, Maine, noong Marso ng 1840, nang siya'y labindalawang taong gulang. Isinalaysay niya, "Tinunton ni Ginoong Miller ang mga propesiya nang may katumpakang nagdulot ng matibay na pagkakatiyak sa mga puso ng kanyang mga tagapakinig. Pinagtuunan niya ng pansin ang mga panahong propetiko, at naglahad ng maraming katibayan upang patibayin ang kanyang paninindigan. Pagkatapos, ang kanyang mga mataimtim at makapangyarihang panawagan at mga paalala sa mga hindi pa nakahanda, ay nagpanatili sa atensiyon ng mga pulutong na wari'y nabighani." *Life Sketches*, 20.